

ב"ה, גליון צז תשרי תשמ"ו
וועד העולמי ללימוד תורה לשמה
ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א
מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר מאור עינים השמטות

וזוהו וירא אלהים את האור כי טוב רצה
לומר כשרואה הקודשא בריך הוא
שלומדים תורה לשמה בלי שום פנייה
שהוא שכל טוב בלא רע אז ויבדל אלהים
בין האור הם ישראל ובין החושך הם
האומות

... והנה הצדיק הנקרא כל דאחיד בשמיא וארעא הענין הוא כתיב
בראשית ברא עד ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. ודרשו רז"ל בשביל
התורה בשביל ישראל ורמזו בדבריהם מאי דכתיב (תהלים ע"ז, כ')
ושבילך במים רבים כי כביכול הקודשא בריך הוא שורה בתורה
ובתורה נברא העולם נמצא על ידי התורה שורה הקודשא בריך הוא
בעולם ומי הם הגורמים לזה ישראל שהם נאחזים בה ועוסקים בה
ומשרי' הקודשא בריך הוא והנה השמים והארץ הם דמיון דכר
ונוקבא שעל כן המטר נקרא רביעה כזכר הרובע את הנקיבה ועל ידי
זה הארץ מולידה ומצמיחה וצריכים אנו להבין ענין אחד בעונש כתיב
(דברים י"א, י"ז) ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ובברכה כתיב (ויקרא כ"ו, ד') ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה

הארץ יבולה מדוע בחר דווקא בעונש ושכר זה אך הענין שבזה תלוי
כל הברכות וכל העונשין ח"ו כאשר יתבאר כי אמרו רז"ל גדול יום
הגשמים כתחיית המתים הענין הוא כי יש נשמות שאין יכולים
להתעלות ובהסתלק האדם נשאר נשמתו בדומם בעפר הארץ קברו
וכשירד המטר והארץ תוציא צמחה מתעלה הנשמה מדומם לתומח
ואחר כך באכול בעל חי הצומח מתעלה למדריגת בעל חי ואחר כך
באכול איש הישראלי הבעל חי ומברך עליו מקדש אותו ומתעלה
נשמתו במדבר ואחר כך כשמתפלל ומדבר דברים לפני השם יתברך
יוצאת הנשמה בהבל פיו ודבורו למעלה וזהו תיקונו נמצא מי גרם זה
המטר וזהו ממש תחיית המתים שמה שהיה בדומם הנקרא מת
נתעלה ולכן גדול יום הגשמים וכו' כי באמת זהו חיותו של הקודשא
ברוך הוא הורד בעולם רק בבואו לעולם הגשמי הוצרך ונקרא גשמים
והנה הארץ מקבלת מן השמים כנוקבא מדכורא ולכן מולידה
ומצמיחה אמנם הלא ידוע כי הם שני הפכים השמים הם רוחני
והארץ גשמיות בתכלית וצריך ביניהם דבר ממוצע כי אי אפשר לקרב
ב' הפכים בלי אמצע והצדיק הוא האמצעי שנשמתו היא רוחנית מן
העליונים וגופו גשם מן התחתונים כמאמר רז"ל והוא המקשר שמים
וארץ שהשמים ישפיעו לארץ ולכן נקרא כל דאחיד בשמיא וארעא
שמאחד השמים והארץ וזהו תא ואחוי לך היכא דנשקי ארעא ורקיע
אהדדי ולכן בברכה כשהם צדיקים כתיב (שם) ונתתי גשמיכם וגו' כי
יהיה התקשרות ביניהם על ידי צדיקים אבל בהיפך נמצא אין מי
שיקשרם ואז ועצר את השמים וגו' ובזה נכלל כל הברכות ועונשים
כיון שהגשמים הם תחיית המתים וידוע שאז הוא העיקר שכר העולם
הבא כמבואר בדרשת רז"ל שהעיקר העולם הבא לזמן תחיית
המתים וזהו בראשית ברא וגו' (בראשית א', א') רצה לומר על ידי
הצדיק הנקרא ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ נעשה
בריאה ואחדות בין שמים וארץ שהוא המקשרם. אמנם אם ח"ו
מקלקלים מעשיהם והם רק בגשמיות לבד זהו והארץ הם בחי'
הגשמיות אז היתה תוהו ובוהו שמחזירים לתוהו ובוהו שאין השמים
משפיעים כיון שאין מי שיקשרם אז וחושך על פני תהום הם הדינים

הבאים ברוח ד' שאין צדיק שיגין בעדו ורוח אלהים מרחפת על פני המים פירש"י כסא הכבוד תלוי באויר כיונה המרחפת על הקן רצה לומר שאין לו על מה לסמוך כי אין צדיקים שישרה עליו שכינתו ואין הכסא שלם ומצפה מתי תשוב לקינה כי כתיב (משלי כ"ז, ח') כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ופירוש בזהר על הקודשא בריך הוא ויאמר אלהים יהי אור היא התורה כי על ידי התורה יוכלו להתקרב ולהתדבק בו ולהשרות שכינתו בעולם ולכן אמרו רז"ל הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות רצה לומר שהליכות של ועל ידי התורה משרים אלהותו בעולם ולכן רמזו רז"ל בשביל התורה רצה לומר שהקודשא בריך הוא ברא העולם והשרה חיותו על ידי שביל התורה ובשביל ישראל על ידי הדרך והשביל שעושים ישראל שהקודשא בריך הוא ישרה שכינתו בעולם וזהו יהי אור רצה לומר שנתן לנו התורה הנקרא תורה אור ואז ויהי אור ואמרו רז"ל אור דכבר הוי היינו דאדם הראשון היה מסוף העולם ועד בופו רצה לומר כל הנשמות היו כלולים בו וכל הנבראים מראש ועד סוף ואחר שחטא נתמעטה קומתו ונסתלקו הנשמות ונפלו בעמקי הקליפות ולעתידי לבא כשיבא משיח תיקון אדם הראשון יוחזרו כל הנשמות כאשר יתבאר לקמן וזהו אור דכבר הוי וזהו וירא אלהים את האור כי טוב רצה לומר כשרואה הקודשא בריך הוא שלומדים תורה לשמה בלי שום פנייה שהוא שכל טוב בלא רע אז ויבדל אלהים בין האור הם ישראל ובין החושך הם האומות ויקרא וכו' הענין הוא כי אמרו רז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד הטעם הוא כי יתרון החכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך (קהלת ב', י"ג) שאלולי החושך לא היה ניכר תענוג האור כלל ועל ידי החושך מבינים תענוג האור וטיבו ומברכין בשחר יוצר אור ובורא חושך. והנה בריאה היא מדריגה עליונה ביותר מן היצירה ולמה כתיב גבי חושך בריאה וגבי אור יצירה אך הוא על דרך גדול המעשה יותר מן העושה כי החושך גרם תענוג האור וכאשר יתבאר עוד למטה כי כבר ידוע מאמר הזהר תיאובתיה דחשוכא לאתכללא בנהורא וכלן כשמאיר הבוקר נכלל החושך שהיה בלילה ונכלל באור

ונעשה כולה אורה ובשחר מאיר מעט מעט הוא סוד התכללות החושך מעט מעט להתדבק ולהכלל באור וכן מי שהיה רשע ואחר כך שב אל ה' ועוזב תענוגיו והבליו ומתענג על ה' הוא עובד בתענוג וחשק גדול יותר מן הצדיק כי הוא מבין התענוג יותר מפני שהיה בחושך ואחר כך הכיר האור ומתענג מאוד ועיקר העבודה הוא בתענוג כדכתיב (תהלים ק', ב') עבדו את ה' בשמחה ולכן במקום שבעלי תשובה עומדי וכו' כי הם לא השיגו תענוג כל כך ועוד נעשה בהם שהזדונות נעשו זכיות מפני שנכללים באור כמבואר למעלה ובאמת אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אם כן הכל צריכים לעשות תשובה ונקראים בעלי תשובה ולכן בבריאת היום קדמה ערב לבוקר כי צריך להיות יתרון אור מן החושך ושניהם יחד נקרא יום אחד והנה לעתיד כתיב (צפניה ג', ט') אז אהפוך אל עמים שפה ברורה יחד אף שאין מקבלים גרים לימות המשיח הכונה על הנשמות שנפלו בעמקי הקליפות ויש באומות נצוצי קדושה שנפלו בהם יתבררו ויתלבנו ויצאו מהם ויתדבקו בקדושה וזהו ענין שלפעמים עושין איזו טובה לישראל הוא על ידי ניצוצי הקדושה השוכן בהם וכשעושין הטובה מתעלה הניצוץ ונדבק בקדושה ויוצא ממנו וזהו ויקרא אלהים לאור הם ישראל צדיקים יום ולחושך קרא לילה הם האומות שהם נמשלים ללילה שאין בהם אור כי יצא מהם האור אך הנשמות שנתערבו ונפלו בהם יתעלו ויתדבקו באור להיות אחדות כמאמר הכתוב אז אהפוך וגו' לקרוא כולם בשם המיוחד וזהו ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד אחדות א' כי יגיעו אז למקום האחדות כשישובו כולם אל ה' והענין כי התורה אומרת (משלי ח', י"ד) אני בינה רצה לומר שהתורה נקרא חירות כדדרשו רז"ל ואין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה כי בינה נקרא עלמא דחירות שנו"ן שערי בינה הם ויובל הוא החמשים שאז הוא חירות ולכן אמרו רז"ל בראש השנה וכולם נסקרין בסקירה אחת דכתיב (תהלים ל"ג, ט"ו) היוצר יחד לבם וגו' כי בעת תקיעת שופר שאז כולם שבים בלב ונפש אל השם דכתיב (עמוס ג', ו') אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו בתמיה בודאי כל מי שהוא בכלל ישראל יחרד וישוב בתשובה ונמצא

כולם מתעלים אל מקום התשובה הוא עלמא דחירות וזה המבין אל כל מעשיהם שמעלה כל המעשים אל מקום הבינה ששם הוא עולם האחדות כי למטה כתיב (בראשית ב', י') משם יפרד והיה לארבעה ראשים אבל שם מקום אחדות ולכן נסקרין בסקירה אחת וזהו אתם נצבים היום כולכם היום הוא ראש השנה וכן איתא במדרש רצה לומר שהתורה נותנת עצה אם חפצים אתם להיות לכם מצב ותקומה ביום ראש השנה אזי תראו שתתאחדו כולכם ראשיכם וגו' כל איש ישראל רצה לומר שכולם יהיו רק כאיש ישראל אחד שהוא שתכנסו למקום האחדות ששם נסקרין בסקירה אחת והבן ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)